

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 5549), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—4 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5511).

Sagen sattes til Forhandling.

Westergaard: Det er jo ikke første Gang, vi her i Tinget behandler Lovforslag om Udvidelse af Vurderingsgrænsen vedrørende de to Husmandskreditforeninger. Jeg skal ganske kort erindre om, at medens Vurderingsgrænsen i 1880 var sat til 4 000 Kr., blev den i 1908 forhøjet til 10 000 Kr. og endelig i 1915 til 12 000 Kr. for de egentlige Husmandsbrug, medens man paa det Tidspunkt gik til at gøre Forskel paa disse og paa Huse uden Jord eller i alt Fald med et Areal under 1 ha, for hvilke Vurderingsgrænsen 10 000 Kr. vedblivende opretholdtes. Endelig gik man i 1918 endnu et Skridt videre, idet man for de egentlige Husmandsbrug forhøjede Grænsen til 14 000 Kr., medens man for Huse med et Areal af under 1 ha stadig blev staaende ved de 10 000 Kr. Nu foreslaas der i det foreliggende Lovforslag, at Vurderingsgrænsen for alle de her nævnte Ejendomme forhøjes til 20 000 Kr., altsaa uden Hensyn til, om de har over eller under 1 ha Jord.

Jeg skal straks erkende, at med den Udvikling, der har været, med den Prisstigning, der har fundet Sted paa Ejendomme, er det saare naturligt, at man ønsker at udvide Vurderingsgrænsen. Ligesom det maa siges at have været nødvendigt, at vi har faaet de tidligere Udvidelser, er det ogsaa nødvendigt, at vi nu faar en Forhøjelse af Vurderingsgrænsen, thi de vedkommende vil ikke kunne faa tilstrækkelige Laan i deres Ejendomme, hvis det ikke sker. Der kan maaske være delte Meninger om, hvorvidt man har truffet det rette ved at sætte

Grænsen til 20 000 Kr., men det er for øvrigt et Spørgsmaal, der kan forhandles nærmere om, i alt Fald er vi fra vor Side ganske indforstaaede angaaende det ønskelige i, at Vurderingsgrænsen, som altsaa nu er 14 000 Kr., forhøjes. Konjunkturerne har, som sagt, medført Nødvendigheden heraf, idet tilfredsstillende Betingelser ved Overtagelsen af disse Ejendomme ikke kan opnaas, medmindre de vedkommende bliver i Stand til at faa et større Laan, end de hidtil har kunnet faa. Helt uden Betænkelighed er det dog maaske ikke at gaa saa højt som foreslaaet, thi hvis man en Gang kom tilbage til mere normale Tilstande (end de nuværende, og hvis Ejendomspriserne f. Eks. saa gik ned til den Højde, de havde før Krigen, vilde den her foreslaaede Grænse, 20 000 Kr., være meget høj, og man vilde derved ganske sikkert komme helt udenfor Forudsætningerne for Husmandskreditforeningernes Virksomhed. Heri ligger i Virkeligheden Vanskelighed, idet Formaålet jo maa være saa vidt muligt at holde sig til de givne Forudsætninger for Husmandskreditforeningernes Virksomhed, da man netop derigennem har søgt at gavne Husmændene. Det er selvfølgelig ogsaa Hensigten med det Lovforslag, vi her har til Behandling, og det er sikkert ogsaa alles Ønske at bidrage, hvad man kan, til at gavne netop disse mindre Landbrug. Det fremgaar af Bilagene, at der er visse Betænkeligheder til Støde med Hensyn til det, der foreslaas. Det fremgaar blandt andet af, at Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har fremsat et andet Forslag ud fra den Opfattelse, at den foreslaaede Forhøjelse vil bevirke, at Husmandskreditforeningerne kommer til at virke paa en Maade, som ligger udenfor, hvad der har været Lovgivningsmagtens Hensigt at fastslaa som deres egentlige Opgave. Og Finansministeriet siger i Bilag 4, at det vil ganske vist ikke modsætte sig, at Laanegrænsen udvides, men „at det vistnok maa erkendes, at Husmandskreditforeningerne ved det ansøgte Approbation kommer noget udenfor deres oprindelige Plan og Hensigt“. Det er muligt, at Finansministeriet har Ret i denne Betragtning, i alt Fald har det Ret deri i det Tilfælde, at vi faar nedadgaende Konjunkturer.

En anden Side af Sagen er, hvorledes en eventuel Forhøjelse vil virke paa Obligationernes Værdi, paa Obligationernes Kurs. Jeg skal tillade mig at minde om, hvorledes de tidligere Forhøjelser maaske dog med nogen Ret kan siges at have vir-